Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑ

Τὰ δικαιώματα παρακτίων κρατῶν

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ἡ διένεξις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας γιὰ τὸ θέμα τῆς ὑφαλοκρηπίδος, ποὺ προσέλαβε ἰδιαίτερη ὀξύτητα, μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ «Χώρα» στὸ Αἰγαῖο γιὰ τὴν διεξαγωγὴ ἐρευνῶν γιὰ πετρέλαιο, ὀφείλεται στὸν τρόπο ἑρμηνείας τοῦ ὅρου «ὑφαλοκρηπίς». Ἡ Ἑλλὰς ποὺ ὑπέγραψε τὴν Σύμβαση τῆς Γενεύης στὶς 29 Ἀπριλίου 1958, στηρίζεται ἀπόλυτα στοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, ποὺ ἀναγνωρίζουν ὑφαλοκρηπίδα καὶ στὰ νησιά, ἐνῷ, ἀντίθετα, ἡ Τουρκία, ποὺ δὲν ὑπέγραψε τὴν συμφωνία, ὑποστηρίζει πὼς τὰ νησιὰ δὲν ἔχουν ὑφαλοκρηπίδα καὶ πὼς ἡ ὑφαλοκρηπίδα τῆς Ἀνατολίας ἐπεκτείνεται σχεδὸν μέχρι τὸ μέσο τοῦ Αἰγαίου. Μὲ τὴν εὐκαιρία καὶ γιὰ καλύτερη κατατόπιση τῶν ἀναγνωστῶν μας, παραθέτουμε τὸ κείμενο τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης, γιὰ τὴν ὑφαλοκρηπίδα.

Κράτη Μέρη ἐν τῇ παρούσῃ συμφωνοῦσι συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κατωτέρω διατάξεων:

ΑΡΘΡΟΝ 1

Πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν παρουσῶν ἄρθρων, ὁ ὅρος «ὑφαλοκρηπίς» χρησιμοποιεῖται ἵνα δηλώσῃ: α) τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης καὶ τὸν ὑπόβαθρον τῶν ὑποθαλασσίων χωρῶν τῶν παρακειμένων εἰς τὴν ἀκτάς, ἀλλ' εὑρισκομένων ἐκτὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης, μέχρι βάθους 200 μέτρων, ἢ καὶ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου, μέχρις τοῦ σημείου ἔνθα τὸ βάθος τῶν ὑπερκειμένων ὑδάτων ἐπιτρέπει τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν πόρων τῶν ἐν λόγῳ περιοχῶν. β) τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ὑπέδαφος τῶν ἀντιστοίχων ὑποβρυχίων περιοχῶν, αἵτινες εὑρίσκονται πρὸς τὰς ἀκτὰς τῶν νήσων.

ΑΡΘΡΟΝ 2

Τὸ παράκτιον κράτος ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς ὑφαλοκρηπίδος τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὑφαλοκρηπίδος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξερευνήσεως καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν αὐτῆς πόρων.

Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοπούμενα δικαιώματα εἶναι ἀποκλειστικὰ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐὰν τὸ παράκτιον κράτος δὲν ἐξερευνᾷ τὴν ὑφαλοκρηπίδα ἢ δὲν ἐκμεταλλεύεται τοὺς φυσικοὺς αὐτῆς πόρους, οὐδεὶς ἔχει νὰ ἀναλάβῃ τοιαῦτας δραστηριότητας, οὔτε νὰ ἀξιώσῃ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὑφαλοκρηπίδος ἄνευ τῆς ρητῆς συναινέσεως τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους.

Τὰ δικαιώματα τοῦ παρακτίου κράτους ἐπὶ τῆς ὑφαλοκρηπίδος εἶναι ἀνεξάρτητα τῆς πραγματικῆς ἢ πλασματικῆς κατοχῆς αὐτῆς καὶ πάσης ρητῆς διακηρύξεως.

Οἱ ὑπὸ τῶν παρόντων ἄρθρων ἀναφερόμενοι φυσικοὶ πόροι, περιλαμβάνουσι τοὺς μεταλλευτικοὺς καὶ ἄλλους ἀβίους πόρους τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ὑπεδάφους αὐτῶν εἶναι εἴτε ἀκίνητοι εἴτε ἀκίνητοι τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἢ κάτωθεν αὐτοῦ, εἴτε ἀνίκανοι νὰ κινηθοῦν, εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται διαρκῶς ἐν φυσικῇ ἐπαφῇ μετὰ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ὑπεδάφους.

ΑΡΘΡΟΝ 3

Τὰ δικαιώματα τοῦ παρακτίου κράτους ἐπὶ τῆς ὑφαλοκρηπίδος δὲν ἐπηρεάζουσι τὸ καθεστὼς τῶν ὑπερκειμένων ὑδάτων ὡς ἀνοικτῆς θαλάσσης, οὔτε ἐκεῖνο τοῦ ἐναερίου χώρου τοῦ ὑπερκειμένου τῶν ὑδάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 4

Παράκτιον Κράτος δὲν δύναται νὰ παρεμποδίζῃ τὴν τοποθέτησιν ἢ τὴν συντήρησιν τῶν ἐν τῇ ὑφαλοκρηπίδι ὑποβρυχίων καλωδίων ἢ ἀγωγῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ πρὸς λῆψιν εὐλόγων μέτρων διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς ὑφαλοκρηπίδος καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν αὐτῆς πόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 5

1. Ἡ ἐξερεύνησις τῆς ὑφαλοκρηπίδος καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν φυσικῶν αὐτῆς πόρων δέον ὅπως μὴ ἔχωσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατ' ἀδικαιολόγητον τρόπον παρενόχλησιν τῆς ναυσιπλοΐας, τῆς ἁλιείας ἢ τῆς διατηρήσεως τῶν βιολογικῶν πόρων τῆς θαλάσσης, οὔτε τὴν παρενόχλησιν τῶν βασικῶν ὠκεανογραφικῶν ἐρευνῶν ἢ ἑτέρων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν πραγματοποιουμένων μὲ τὴν πρόθεσιν δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ παράκτιον Κράτος δικαιοῦται νὰ κατασκευάζῃ καὶ συντηρῇ ἢ θέτῃ εἰς λειτουργίαν ἐπὶ τῆς ὑφαλοκρηπίδος τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἑτέρας κατασκευὰς τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῶν φυσικῶν αὐτῆς πόρων καὶ νὰ καθορίζῃ ζώνας ἀσφαλείας πέριξ τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων ἢ κατασκευῶν καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐντὸς τῶν ζωνῶν τούτων τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προστασίαν αὐτῶν μέτρα.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοπούμεναι ζώναι ἀσφαλείας δύνανται νὰ ἐκτείνωνται ἐπὶ ἀποστάσεως 500 μέτρων πέριξ τῶν ἐγκαταστάσεων ἢ ἑτέρων κατασκευῶν ὧν ἐγένετο τοποθέτησις, τῆς ἀποστάσεως μετρουμένης ἐξ ἑκάστου σημείου τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῶν ὁρίων.

Τὰ πλοῖα πάσης ἐθνικότητος ὑποχρεοῦνται ὅπως σέβωνται τὰς ἐν λόγῳ ζώνας ἀσφαλείας.

4. Αἱ ὡς ἄνω ἐγκαταστάσεις ἢ κατασκευαί, καίτοι ὑπαγόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ παρακτίου Κράτους, δὲν διέπονται ὑπὸ καθεστῶτος νήσων. Αὐταὶ δὲν ἔχουσιν ἰδίαν αἰγιαλίτιδα ζώνην καὶ ἡ ὕπαρξις τούτων δὲν ἀσκεῖ ἐπίδρασιν τινα διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης τοῦ παρακτίου Κράτους.

5. Ἡ κατασκευὴ τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων δέον ὅπως ἀνακοινοῦται προσηκόντως, ὡσαύτως δὲ δέον ὅπως ἐξασφαλίζεται ἡ συντήρησις τῶν ἀναγκαίων μονίμων μέσων σηματοδοτήσεως. Ἅπασαι αἱ ἐγκαταλειπόμεναι ἢ μὴ χρησιμοποιούμεναι ἐγκαταστάσεις, δέον ὅπως ἀφαιροῦνται ἐξ ὁλοκλήρου.

6. Αἱ ἐγκαταστάσεις ἢ κατασκευαί, ὡς καὶ αἱ καθορισθεῖσαι περὶ αὐτῶν ζώναι ἀσφαλείας, δέον ὅπως μὴ εὑρίσκωνται ἐντὸς περιοχῶν ἔνθα δύνανται νὰ παρενοχλοῦσι τὴν χρησιμοποίησιν τακτικῶν θαλασσίων ὁδῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν διεθνῆ ναυσιπλοΐαν.

7. Τὸ παράκτιον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐντὸς τῶν ζωνῶν ἀσφαλείας τὰ ἐνδεικνύομενα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν βιολογικῶν πόρων τῆς θαλάσσης κατὰ παντὸς ἐπιβλαβοῦς παράγοντος.

8. Διὰ πᾶσαν ἔρευναν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑφαλοκρηπίδα, ἐπιχειρουμένην ἐπιτοπίως, δέον ὅπως παρέχηται ἡ συναίνεσις τοῦ παρακτίου Κράτους. Οὐχ' ἧττον, τὸ παράκτιον Κράτος δέον ὅπως μὴ ἀρνῆται κανονικῶς τὴν συναίνεσιν του, ἐφ' ὅσον ἡ αἰτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ ὀργανισμοῦ συγκεντροῦντος τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις δι' ἐρεύνας καθαρῶς ἐπιστημονικῆς φύσεως ἀφορώσας εἰς τὰ φυσικὰ ἢ βιολογικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὑφαλοκρηπίδος ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ παράκτιον Κράτος θὰ δύναται, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμεῖ τοῦτο, νὰ μετάσχῃ τῶν ἐν λόγῳ ἐρευνῶν ἢ νὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς αὐτὰς καὶ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰ ἀποτελέσματα τούτων θέλουσι δημοσιευθῆ.

ΑΡΘΡΟΝ 6

1. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ αὐτὴ ὑφαλοκρηπὶς παράκειται εἰς τὰ ἐδάφη δύο ἢ περισσοτέρων Κρατῶν τῶν ὁποίων αἱ ἀκταὶ εὑρίσκονται ἔναντι ἀλλήλων, τὰ ὅρια τῆς ὑφαλοκρηπίδος μεταξὺ τῶν Κρατῶν τούτων καθορίζονται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν. Ἐν ἐλλείψει συμφωνίας καὶ ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ περιστάσεις δὲν δικαιολογοῦν διάφορον καθορισμὸν τῶν ὁρίων, ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς μέσης γραμμῆς, πᾶν σημεῖον τῆς ὁποίας εὑρίσκεται εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἐγγυτέρων σημείων τῶν γραμμῶν βάσεως, ἀφ' ὧν μετρεῖται τὸ πλάτος τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης ἑκάστου τῶν Κρατῶν τούτων.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ αὐτὴ ὑφαλοκρηπὶς παράκειται εἰς τὰ ἐδάφη δύο ὁμόρων Κρατῶν, τὰ ὅρια τῆς ὑφαλοκρηπίδος καθορίζονται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν κρατῶν τούτων. Ἐν ἐλλείψει συμφωνίας καὶ ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ περιστάσεις δὲν δικαιολογοῦσι καθορισμὸν τῶν ὁρίων ὁ καθορισμὸς οὗτος διενεργεῖται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης ἀποστάσεως τῶν ἐγγυτέρων σημείων τῶν γραμμῶν βάσεως ἀφ' ὧν μετρεῖται τὸ πλάτος τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης ἑκάστου τῶν Κρατῶν τούτων.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῆς ὑφαλοκρηπίδος, πᾶσα ὁροθετικὴ γραμμὴ χαραχθεῖσα συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ταῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευθείσας ἀρχὰς θὰ ἔδει ὅπως προσδιορίζηται δι' ἀναφορᾶς εἰς τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας καὶ τὰ γεωγραφικὰ χαρακτηριστικὰ τοὺς ὑφισταμένους εἰς δεδομένην ἡμερομηνίαν, θὰ ἔδει δὲ ὡσαύτως ὅπως μνημονεύωνται σημεῖα ἐπισημάνσεως σταθερὰ καὶ μόνιμα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς.

ΑΡΘΡΟΝ 7

Αἱ διατάξεις τῶν παρόντων ἄρθρων κατ' οὐδὲν ὑπηρεάζουσι τὸ δικαίωμα τοῦ παρακτίου Κράτους ὅπως ἐκμεταλλεύεται τὸ ὑπέδαφος προσφεύγον εἰς τὴν διάνοιξιν σηράγγων, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ βάθος τῶν ὑπερκειμένων τοῦ ὑπεδάφους ὑδάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 8

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι, μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου 1958 ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν ὑφ' ὅλων τῶν κρατῶν μελῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ εἰδικευμένου τινὸς ὀργανισμοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ παντὸς ἑτέρου Κράτους καλουμένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπως καταστῇ μέρος εἰς τὴν Σύμβασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 9

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ. Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως θέλουσι κατατεθῆ παρὰ τῷ γενικῷ γραμματεῖ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 10

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ εἰς τὴν προσχώρησιν παντὸς Κράτους ἀνήκοντος εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 μνημονευομένων κατηγοριῶν. Τὰ ἔγγραφα προσχωρήσεως θέλουσι κατατεθῆ παρὰ τῷ γενικῷ γραμματεῖ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 11

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεως παρὰ τῷ γενικῷ γραμματεῖ τοῦ ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

2. Δι' ἕκαστον τῶν Κρατῶν, ἅτινα θέλουσιν ἐπικυρώσει τὴν Σύμβασιν ἢ προσχωρήσει εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ εἰκοστοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, ἡ Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν κατάθεσιν παρὰ τοῦ Κράτους τούτου τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 12

1. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως, πᾶν Κράτος θὰ δύναται νὰ διατυπώσῃ ἐπιφυλάξεις εἰς τὰ ἄρθρα τῆς Συμβάσεως πλὴν τῶν ἄρθρων 1 ἕως 3 συμπεριλαμβανομένου.

2. Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος διατυπῶσαν ἐπιφυλάξεις συμφώνως τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, θὰ δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀποσύρῃ ταύτας διὰ σχετικῆς ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 13

1. Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν περιόδου πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ, δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ διατυπωθῇ αἴτησις ἀναθεωρήσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑπὸ παντὸς συμβαλλομένου μέρους, δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀποφαίνεται περὶ τῶν ληπτέων μέτρων συναφῶς πρὸς τὴν τοιαύτην αἴτησιν ἐφ' ὅσον συντρέχῃ λόγος.

ΑΡΘΡΟΝ 14

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, γνωστοποιεῖ πρὸς πάντα τὰ Κράτη μέλη τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ πρὸς τὰ ἕτερα Κράτη τὰ προβλεπόμενα ἐν ἄρθρῳ 8:

α) Τὰς τεθείσας ὑπὸ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ὑπογραφὰς καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 8, 9 καὶ 10.

β) Τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11.

γ) Τὰ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τὰς ὑποβαλλομένας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13.

δ) Τὰς ἐπιφυλάξεις εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν τὰς διατυπουμένας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12.

ΑΡΘΡΟΝ 15

Τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης Συμβάσεως τῆς ὁποίας τὰ ἀγγλικόν, κινεζικόν, ἰσπανικόν, γαλλικὸν καὶ ρωσικὸν κείμενα ἔχουσιν ἴσην ἰσχύν, θέλει κατατεθῆ παρὰ τῷ γενικῷ γραμματεῖ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις θέλει χορηγῆ ἀληθῆς ἐπικεκυρωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον εἰς πάντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 προβλεπόμενα Κράτη.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι παρὰ τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ εἰκοστῇ ἑνάτῃ Ἀπριλίου χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ὀκτώ.

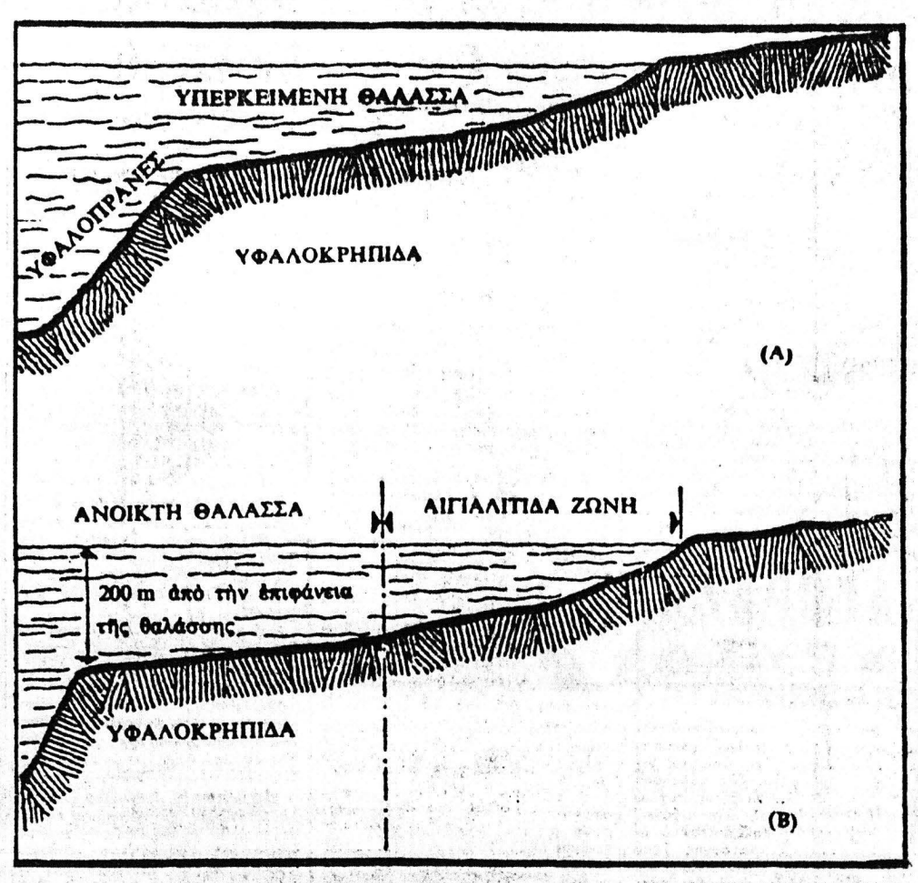

Γραφικὴ παράστασις τῆς ὑφαλοκρηπίδος. Ἄνω ἡ γεωλογικὴ διάρθρωσις τῆς ὑφαλοκρηπίδος ποὺ ἐκτείνεται σὲ βάθος 200 μέτρα καὶ φθάνει μέχρι τὸ ὑφαλοπρανὲς καὶ κάτω, ἡ νομικὴ ἔννοια τῆς ὑφαλοκρηπίδας ὅπως καθωρίσθη ἀπὸ τὴν σύμβαση τῆς Γενεύης τὸ 1958

Οἱ Ὁλλανδοὶ πλήττουν!

Τὸ σύστημα κοινωνικῆς προνοίας βρίσκεται σὲ πολὺ ὑψηλὸ ἐπίπεδο. - Κάθε ἐπιχείρησις ποὺ ἔχει πάνω ἀπὸ 100 ὑπαλλήλους ὑποχρεοῦται νὰ ἔχη συμβούλια

ΤΗΣ ΦΛΟΡΑ ΛΕΝΙΣ ΣΤΟ "ΧΕΡΑΛΔ ΤΡΙΜΠΙΟΥΝ,,

«ΔΕΝ ὑπάρχουν φτωχοὶ στὴν Ὁλλανδία πιὰ καὶ πραγματικὰ δὲν ὑπάρχουν πολὺ πλούσιοι», εἶπε ἕνας ριζοσπάστης νεαρὸς ἐκδότης πρόσφατα. «Οἱ διανοούμενοι ψάχνουν νὰ βροῦν τὸ τελευταῖο ταμποῦ. Τὰ πάντα εἶναι πολὺ πληκτικά. Στὴν Ὁλλανδία, ἡ Νέα Ἀριστερὰ βρίσκεται στὴν κυβέρνηση καὶ τίποτα δὲν ἔχει ἀλλάξει».

Ἀλλὰ ὅταν ρωτήθηκε τί θὰ ἤθελε νὰ πετύχη ἡ ἐπανάσταση ὁ ἡλικίας 29 ἐτῶν Φράνς Πῆτερς, ἐκδότης τοῦ ἑβδομαδιαίου «Ρίζ Νέντερλαντ» εἶπε:

«Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα, δὲν ἐπιθυμῶ μιὰ ἐπανάσταση τώρα.

»Ἔχουμε ἕνα ἐντελῶς ἐλεύθερο τύπο καὶ δὲν ὑπάρχουν καθόλου καλὲς ἐφημερίδες, κανένας ποὺ πραγματικὰ) ἐρευνᾶ κρυμμένα γεγονότα καὶ ἐπιτίθεται», εἶπε. «Θὰ ἤμουν ἱκανοποιημένος μὲ τὸ ἀμερικανικὸ πολιτικὸ σύστημα, ὅπου ἕνας γερουσιαστὴς μπορεῖ πραγματικὰ νὰ ἀποκαλύψη μερικὰ σκάνδαλα».

Τὰ σχόλια τοῦ κ. Πῆτερς ἀντανακλοῦν τὶς βαθιαῖες καὶ συχνὲς ἀλλαγὲς ποὺ ἔχουν γίνει στὴν Ὁλλανδία κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἂν καὶ ἡ χώρα ἔχει μιὰ μικτὴ οἰκονομία, ποὺ βασίζεται κυρίως στὶς ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, ἔχει ἀναπτύξει ἕνα τέτοιο βαθμὸ κοινωνικῆς προνοίας, κοινωνικῆς ἰσοπέδωσης, οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ, ἀνεκτικότητας καὶ φροντίδας γιὰ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, ποὺ οἱ πρῶτοι σοσιαλιστὲς νόμισαν ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ πετύχουν μόνο μὲ τὴν συλλογικὴ ἰδιοκτησία τῶν μέσων παραγωγῆς».

Ὁ κ. Πῆτερς πιστεύει ὅτι οἱ ἐλευθερίες ἔχουν χαθῆ, ἀλλὰ πολλὰ ἄτομα διαφωνοῦν πεισματικά. Οἱ βιομήχανοι, οἱ ἡγέτες τῶν συνδικάτων, οἱ πολιτικοὶ καὶ ἄλλοι, ἔχουν ὁ καθένας τοὺς τὰ παράπονά τους. Ἀλλά, ἡ βασικὴ δυσαρέσκεια ποὺ δημιουργεῖται εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν τέτοιου εἴδους ἰδιότυπων ἐπανορθώσεων ὅπως ὁ κ. Πῆτερς. Ἡ ὁλλανδικὴ ἀνοχὴ προσπαθεῖ νὰ τοὺς ἐξομαλύνει μὲ κατανοητὰ κακαρίσματα νιὰ «τὴν ἀνθρώπινη κλίση πρὸς ἀγανάκτηση», ὅπως ἔθεσε τὸ ζήτημα ἕνας Ὁλλανδὸς πρεσβευτής.

Ἕνας κυβερνητικὸς ὑπάλληλος ἦταν πιὸ σκληρός. «Ἂς ρωτήσει ὁ κ. Πῆτερς τὰ ἄτομα ποὺ ἀναρωτιοῦνται ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ πᾶνε γιὰ διακοπὲς στὴν Ἱσπανία, ἢ ἴσως στὴν Ἰταλία ἢ στὰ βουνά, ἂν αἰσθάνονται τώρα πιὸ ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ δὲν εἶχαν τὶς οἰκονομικὲς δυνατότητες νὰ κάνουν βῆμα εἶπε ὁ Τζέραλντ Ἐμπέλιγκ, ποὺ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς γενναιόδωρου προγράμματος τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ γιὰ τὴν βοήθεια τῶν μειονοτήτων. «Ἂς ρωτήση τὰ ἄτομα ποὺ ἀναρωτιοῦνται ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ πᾶνε γιὰ φαγητὸ στὸ ἐστιατόριο, ἢ στὸν κινηματογράφο, ἢ νὰ ἑτοιμάσουν ἕνα δεῖπνο στὸ σπίτι καὶ νὰ παρακολουθήσουν τηλεόραση, ἂν αἰσθάνονται τώρα πιὸ ἐλεύθεροι ἀπὸ τότε ποὺ μόλις καὶ μετὰ βίας εἶχαν τὰ ἀπαραίτητα γιὰ νὰ φᾶνε».

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Τὸ πρόγραμμα τῶν μειονοτήτων, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς πολιτιστικὲς καὶ ἄλλες ἀνάγκες τῶν ἀλλοδαπῶν ἐργατῶν ἀπὸ τὴν νότια Εὐρώπη, τοὺς κατοίκους τῶν νησιῶν Μολοὺ ποὺ προτίμησαν νὰ ζοῦν στὴν Ὁλλανδία παρὰ κάτω ἀπὸ τὸ ἰνδονησιακὸ καθεστὼς καὶ τοὺς 150.000 Σουριναμοὺς ποὺ μετανάστευσαν στὴν Ὁλλανδία τὰ δύο τελευταῖα χρόνια, λίγο πρὶν γίνει ἡ ὁλλανδικὴ ἀποικία τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ἀνεξάρτητη.

Ὁ πολὺ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν Ἰνδονησίων, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀνήκουν στὴν μικτὴ εὐρασιατικὴ φυλή, ποὺ μετανάστευσαν στὴν 10ετία τοῦ 1950, ὅταν ἡ Ἰνδονησία ἔγινε ἀνεξάρτητη, δὲν θεωροῦνται πλέον ὅτι ἀποτελοῦν μειονότητα. «Ἔχουν ἐνσωματωθῆ στὴν κοινωνία μας», εἶπε ὁ κ. Ἐμπέλιγκ.

Οἱ Σουριναμοί ἕνα μίγμα Ἰνδῶν, κατοίκων τοῦ Μπαλὶ καὶ Μαύρων, ποὺ οἱ προγονοί τους «εἰσήχθησαν» στὴν ἀποικία γιὰ νὰ ἐργασθοῦν γιὰ τοὺς Ὁλλανδοὺς καλλιεργητὲς τῶν φυτειῶν, ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι οἱ δυσκολώτεροι νὰ ἀφομοιωθοῦν. Ὑπάρχουν μερικὰ παράπονα γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κάνουν χρήση τοῦ ἐκτεταμένου ὁλλανδικοῦ συστήματος κοινωνικῆς προνοίας, τὸ ὁποῖο συμπεριλαμβάνει ἕνα ὁρισμένο κατώτατο ὅριο πληρωμῆς γι' αὐτοὺς ποὺ τὸ ἔχουν ἀνάγκη, στὴν ἴδια ἀναλογία μὲ τὸν κατώτατο μηνιαῖο μισθὸ— γύρω στὰ 510 δολλάρια τὸν μῆνα— καὶ ἕνα ἐπίδομα 70% ποὺ δίδεται τὸν Μάϊο γιὰ ἔξοδα διακοπῶν.

«Πολλοὶ μὲ ρωτοῦν τί κάνουν ἐδῶ οἱ Σουριναμοὶ ποὺ ζοῦν σὲ βάρος τῶν φορολογουμένων» εἶπε ὁ κ. Ἐμπέλιγκ «καὶ τοῦς ἀπαντῶ μὲ μιὰ ἐρώτηση. Τοὺς λένω τί ἔκαναν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Πακιστανοὶ καὶ οἱ Ἀφρικανοὶ στὴν νότιο Ἀυερικὴ, καὶ μιλοῦσαν Ὁλλανδικά. Αὐτὸ μαρτυρεῖ ὅλη μας τὴν εὐθύνη».

Ἡ Ὁλλανδία, εἶναι ὀργανωμένη ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια σὰν «ἀναστηλωμένη κοινωνία», ἤ πως τὴν ἀποκαλοῦν οἱ Ὁλλανδοί, μὲ πολιτικὴ, ἐργατικὰ σὰν δικάτα, κοινωνικὲς ὀργανώσεις σχολεῖα, καὶ σχεδὸν κάθε τι στὴν ζωὴ διηρημένο ἀτοὺς κύκλους τῶν ρωμαιοκαθολικῶν προτεσταντῶν καὶ τῶν ἀθεϊστῶν. Οἱ ἐκκλησίες εἶχαν τὰ πάντα ὑπὸ τὸν ἔλεγχό τους.

Μετὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ὅπου ἡ ἀντίσταση τῶν Ὁλλανδῶν ἦταν ἰδιαίτερα γενναία καὶ ἡ χώρα ἰδιαίτερα ἐρημωμένη, ἀκολούθησε μιὰ μακρόχρονη περίοδος, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ἡ ἀναγέννηση εἶχε προτεραιότητα καὶ ὁ ἐργατικὸς πληθυσμὸς δέχθηκε χαμηλοὺς μισθοὺς καὶ σκληρὴ δουλειὰ μὲ ὑπακοή.

Ἀλλά, στὸ μέσο τῆς τελευταίας δεκαετίας, ἄρχισε ἡ οἰκονομικὴ ἄνθηση. Ἡ νεολαία καὶ μετέπειτα οἱ ἐργάτες, ἔγιναν δύστροποι, ἀπαιτῶντας μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τὸ κέρδη ποὺ ἄρχισαν νὰ ἀποκτῶνται καὶ μεγαλύτερη κοινωνικὴ εὐημερία. Οἱ διαβολεμένοι «Πρόβος» τοῦ Ἄμστερνταμ δημιουργοῦσαν φάρσες γιὰ νὰ ἀναστατώσουν τοὺς ἀσυγκίνητους πολίτες, καὶ ἔγιναν μιὰ ἀντικουλτούρα ποὺ σημείωσε τέτοια ἐπιτυχία, ὥστε νὰ μπορέση σχεδὸν νὰ ἀφομοιωθῆ στὴν χώρα.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ἐκτὸς